

Şu Âlem

kimine şu alem zevki sefadır
kimine de sorsan cevri cefadır
mihneti eziyor birçok defadır
hayalen yaşamış serap gibiyim

içim paramparça aksın gözyaşım
yüreğim tükendi çaresiz başım
öyle yorgunum ki sanki yüz yaşım
yönünü şaşırmış mihrap gibiyim

gün yüzü görmedim suçum ne dünya
boynuma asmışsın meçhul bir künye
takatim kalmadı çöküyor bünye
zelzele geçirmiş harap gibiyim

bir şarkı sözünde dillerde olsam
hüzünle inleyen tellerde olsam
kadir kıymet bilen ellerde olsam
nağmeye inmemiş mızrap gibiyim

badeyi dolu tut dertliyim saki
sıfatım münzevi lakabım şaki
zamana tuş olmuş esrik tiryaki
çileyle yıllanmış şarap gibiyim

ümidim soluyor günüm biterken
elimde sermayem bir bir yiterken
sahipsiz hanemde otlar biterken
boşluğa savrulmuş türap gibiyim